

Bůh a jeho touha zachránit člověka I.

Texty na tento týden

Gn 3,9–15; Gn 28,15; Ex 29,43.45; Mt 1,18–23; J 1,14–18; J 3,16; J 14,1–3

Základní verš

„*Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“*“ (Gn 3,9)

Misijní úsilí přinést všem hříšníkům naději na záchranu má svůj původ u samotného Boha. Jeho velký plán se nezačal uskutečňovat povoláním Abrama (Gn 12,1–4) ani vyvedením z Egypta (Ex 12,31–42), nezačal životem Ježíše Krista na zemi (Mt 1,18–25) a ani Pavlovými misijními cestami (Sk 13,4–14,26). Na počátku tohoto velkého projektu záchrany stojí sám Bůh, a to už v době, kdy dal vzniknout vesmíru a stvořil lidstvo (Gn 1,26.27).

V Bibli vidíme Boha, který podává ruku svým dětem a touží být s nimi. Od začátku navazuje vztah s Adamem a Evou. Dokonce i když do světa vstoupí hřích, pokračuje ve svém díle. Boží plán záchrany nakonec dospěje ke svému závěru (Zj 21–22). Toto vědomí by pro nás mělo být motivací při hlásání věčného evangelia světu (Zj 14,6.7).

Každé misijní úsilí by proto mělo být zaměřeno na budování vztahu se Stvořitelem a na správné pochopení jeho povahy jako Zachránce. Dříve než pochopíme misijní dílo, k němuž jsme povoláni, potřebujeme pochopit Boha, který za tímto dílem stojí.

Osnova lekce

V první lekci zaměříme svou pozornost na Boha jako na toho, kdo se aktivně zajímá o „ztracené“ hříšníky, jde za nimi, přináší jim naději a dělá vše pro jejich záchranu. Naše osobní zapojení se do jeho velké „záchranné mise“ tak má vlastně být přirozenou reakcí na pochopení toho, co on sám pro nás dělá.

- Gn 3,9–15: Bůh, který se sklání k hříšníkům (neděle)
- Gn 17,7; Ex 29,43–46: Bůh, který touží být s námi (pondělí)
- J 1,14–18: Bůh, který se stává jedním z nás (úterý)
- Mt 28,18–20: Bůh, který s námi zůstává (středa)
- J 14,1–3: Bůh, který se opět vrátí (čtvrtek)

BŮH, KTERÝ SE K NÁM SKLÁNÍ

⁹Hospodin Bůh zavolal na člověka: „Kde jsi?“ ¹⁰On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“ ¹¹Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ ¹²Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“ ¹³Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“ Žena odpověděla: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“ ¹⁴I řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protožeš to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vši polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach.“ ¹⁵Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ (Gn 3,9–15)

Osobní studium

Bůh nás stvořil ke svému obrazu, podle své podoby. Připravil a daroval nám dokonalý svět. Božím záměrem bylo, abychom s ním žili v dokonalém spojení, ve vztahu soustředěném na jeho nejcennější vlastnost – lásku. Aby však šlo o opravdovou lásku, Bůh nám dal i další vzácný dar – svobodnou vůli. Její podstata spočívá ve svobodě vybrat si, kterou cestou se vydat. Samozřejmě, Bůh dal Adamovi a Evě jasné pokyny o nebezpečí a smrtelných následcích neposlušnosti (Gn 2,16.17). Satan však prostřednictvím lži přesvědčil Evu, že může jíst ovoce ze stromu poznání dobra a zla, přičemž zamtlčel negativní následky takového jednání. Naopak tvrdil, že ona i Adam budou „jako Bůh“ a budou „znát dobré i zlé“ (Gn 3,5). Naneštěstí se Eva rozhodla ovoce jíst a nabídla také Adamovi, který se rozhodl stejně. Do dokonalého stvoření tak vstoupil hřích.

Ten moment změnil původní Boží plán a záměr s planetou Zemí. Bůh musel začít uskutečňovat plán spasení, který připravil „již před stvořením světa“ (Ef 1,4).

Jaká byla první slova, která Bůh řekl lidem po jejich pádu do hříchu? V čem spočívá jejich význam pro dnešek? (Gn 3,9–15)

Samozřejmě, Bůh přesně věděl, kde se Adam a Eva nacházejí. Ovládl je strach a potřebovali pochopit, co se ve skutečnosti stalo. Proto je Bůh konfrontoval se situací, ve které se ocitli, a dal jim možnost uvědomit si bolestné následky jejich hříchu. Důležité bylo také ukázat, jaký osud čeká satana. Proto Bůh začal představovat jedinou naději, svůj plán vykoupení (viz Gn 3,14.15), jehož prostřednictvím „smířil svět se sebou“ (2K 5,19).

Všimněme si, že prvním Božím krokem na cestě k záchraně padlého lidstva bylo, že se k Adamovi a Evě přiblížil. Lidé se totiž ocitli v bezvýchodné situaci. Bůh za nimi přichází a prostřednictvím své otázky („Kde jsi?“) odhaluje dvě důležité pravdy: (1) pád člověka do hříchu a (2) svou touhu člověka zachránit. Jsme ztraceni a zoufale potřebujeme záchranu. On je ten, kdo nás hledá a nachází, s odhodláním zachránit nás a být s námi.

Aplikace

Během historie se Bůh neustále ptá: „Kde jsi?“ Co to pro tebe znamená? Jakou s tím máš osobní zkušenost? Jaká je tvá odpověď na tuto otázku?

BŮH, KTERÝ TOUŽÍ BÝT S NÁMI

Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu. (Gn 17,7)

⁴³*Budu se tam setkávat se syny Izraele a místo bude posvěceno mou slávou. ⁴⁴Posvětim stan setkávání a oltář; také Árona a jeho syny posvětim, aby mi sloužili jako kněží. ⁴⁵Budu přebývat uprostřed Izraelců a budu jejich Bohem. ⁴⁶Poznaj, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, že já jsem je vyvedl z egyptské země, abych přebýval uprostřed nich. Já jsem Hospodin, jejich Bůh. (Ex 29,43–46)*

Osobní studium

Na co bylo zaměřeno Boží zaslíbení Abrahamovi a jeho potomkům?

Gn 17,7

Gn 26,3

Gn 28,15

Ve starozákonním příběhu Bůh pokračuje ve svém velkém plánu, jehož prostřednictvím se snaží naplnit svůj záměr zachránit ty, kdo se od něj odvrátili. Po potopě se lidé rozhodli shromáždit na jednom místě, aby postavili město a věž, která by sahala až do nebes. Bůh zasáhl a zmátl jejich jazyk s cílem rozptýlit je po světě (Gn 11,1–9). Potom rozšířil zamýšlené „misijní pole“ a povolal Abrahama (který se později jmenoval Abraham), aby se stal zprostředkovatelem jeho požehnání pro celý svět (Gn 12,1–3). Bůh dal Abrahamovi a jeho potomkům různá zaslíbení, ale jedno mezi nimi bylo jedinečné. Bůh opakovaně v různých obměnách prohlašuje stejnou myšlenku: „budu [tvým] Bohem...“, „budu s tebou...“, „já jsem s tebou...“ (viz Gn 17,7,8; Gn 26,3; Gn 28,15).

V průběhu dějin se odehrály různé události, které potvrzovaly Boží slova. Josef se dostal do Egypta, ale stal se nástrojem záchrany pro svůj lid. Na každém kroku Josefovy zkušenosti – dokonce i v nejtěžších chvílích jeho života – Bible potvrzuje, že „s Josefem byl Hospodin“ (Gn 39,2.21.23). O několik generací později Bůh poslal Mojžíše k faraónovi, aby vysvobodil jeho lid z egyptského otroctví. Během Mojžíšova „pověření“ ho Hospodin ujistil: „Já budu s tebou!“ (Ex 3,12). Hospodin opakovaně potvrzoval svou nesmírnou touhu být se svým lidem.

Uvažuj o úvodním textu (Ex 29,43–46). Co bylo jedním z hlavních cílů starozákonní svatyně?

Bůh se rozhodl, že bude přítomen uprostřed svého lidu ještě jiným způsobem. Potvrdil Mojžíšovi svou touhu přebývat mezi dětmi Izraele tím, že nechal postavit svatyni. Připravil také velmi důmyslný systém, který měl poukazovat na jeho konečný záměr – záchranu člověka prostřednictvím Ježíše Krista. „Obětní dary a kněžský systém byly ustanoveny, aby ukazovaly na Kristovu smrt a jeho zprostředkovatelské dílo. Všechny židovské náboženské obřady měly jediný smysl – představit Krista.“ (RH, 17. prosince 1872)

Aplikace

Jak prožíváš Boží přítomnost ve svém životě?

BŮH, KTERÝ JE S NÁMI

¹⁴A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. ¹⁵Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ ¹⁶Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. ¹⁷Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. ¹⁸Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl. (J 1,14–18)

Osobní studium

Starý zákon nám ukazuje, jak Stvořitel začal realizovat svůj plán prostřednictvím lidí, kteří měli představovat světu jeho povahu a záměr. Všechno, co dělal, vycházelo z jeho misijní strategie. Prostřednictvím proroka Izajáše Bůh řekl: „Pamatujte na to, co bylo na počátku od věků! Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já. Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo. Pravím: Moje rozhodnutí platí, a co se mi líbí, uskutečním“ (Iz 46,9.10). V Novém zákoně však Boží touha být s lidstvem dostává nový rozměr. Prostřednictvím Kristova vtělení se to, co bylo do té doby „pouze“ zaslíbením z ráje (Gn 3,15), stalo skutečností.

Přečti si příběh o oznámení Ježíšova narození v Mt 1,18–23. Co podstatného nám říká tato zpráva o Bohu?

Emanuel – Bůh s námi. Bůh kdysi přebýval uprostřed svého lidu ve svatyni, nyní

však s ním žil v tělesné podobě v osobě Ježíše Nazaretského. V narození Ježíše Bůh konkrétním způsobem představil svou neustálou touhu být s námi. Boží Syn byl celý člověk a celý Bůh. Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“ (J 14,6).

Uvažuj o úvodním textu (J 1,14–18). Co nám Kristovo vtělení říká o tom, co vše je pro nás Bůh ochoten udělat?

Bůh neustále jednal a jedná v zájmu svých dětí. Po vtělení byl prostřednictvím Ježíše Krista přítomen uprostřed svých dětí. „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy“ (J 1,14). Kristus tak naplnil starozákonní proroctví a v souladu s Božím plánem se stal *jedním z nás a jedno s námi* – Bohem v lidském těle. Bůh pokračoval ve své snaze, aby naplnil svůj cíl – ochranu lidstva.

Aplikace

Bůh na sebe vzal naši lidskou podstatu a přišel k nám. Co se z toho dozvídáme o Boží lásce? Jak bychom měli reagovat na projevenou lásku, zejména pokud jde o naši službu druhým?

BŮH, KTERÝ ZŮSTÁVÁ S NÁMI

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (J 3,16)

¹⁸Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. ¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,18–20)

Osobní studium

Život a služba Ježíše Krista jsou vrcholným Božím zjevením. Během své služby byl Kristus schopen odhalit o tom, kým je a jaký je jeho záměr, více než ve všem, co učinil prostřednictvím jakékoli jiné metody v předchozích generacích. Kristus je dokonalý „obraz Boha neviditelného [...] Plnost sama se rozhodla v něm přebývat [...] protože smíření přinesla jeho obět na kříži“ (1,15.19.20). V Kristu se naplno zjevila Boží touha zachránit člověka. Sám Ježíš zjevil své poslání, když řekl: „Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo“ (L 19,10).

Jaký je vztah mezi Boží láskou a Božím jednáním, jak je představuje text J 3,16?

V závěrečném týdnu Ježíšovy pozemské služby vrcholil zápas o konečný osud lidstva. V událostech, které se odehrály během těchto dnů, se spojovala minulá očekávání a budoucí naděje. Během ve-

likonoční slavnosti, která poukazovala na osvobození zpod egyptského útlatku, se Ježíš Kristus, vtělený Bůh, vzdal svého života, aby nás vysvobodil z otroctví hříchu. Apoštol Pavel napsal: „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti“ (2K 5,21).

Uvažuj o úvodním textu (Mt 28,18–20). Jaké zaslíbení nacházíme ve *velkém pověření*? V čem nás toto zaslíbení může naplňovat jistotou v našem zapojení se do Božího díla záchrany?

Kristova smrt byla součástí procesu smíření, ne jeho koncem. Ježíš svým vzkříšením zvítězil nad smrtí a dostal všechnu „moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18). Na základě této skutečnosti pak pověřil všechny své následovníky, aby byli jeho učedníky po celém světě, a dal jim úžasné zaslíbení: „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28,20).

Aplikace

Jak se ve tvém životě naplňuje Ježíšovo zaslíbení, že bude s tebou „po všechny dny“? Jak se naplňuje při plnění tvého misijního poslání?

BŮH, KTERÝ SE PRO NÁS VRÁTÍ

¹Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. (J 14,1-3)

Osobní studium

Uvažuj o úvodním textu (J 14,1-3). Jak souvisí s poselstvím Písma pro čas konce?

Jedno z nejvzácnějších Kristových zaslíbení jasně odráží Stvořitelovu touhu být s námi navěky. Ježíš své učedníky ujistil: „Přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já“ (J 14,3).

Apoštol Jan připomíná, že toto zaslíbení se nakonec stane skutečností: „A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: ‚Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi‘“ (Zj 21,3).

„Dílo vykoupení bude dokonáno. Na místě, kde se rozmáhal hřích, se ještě více rozhojní Boží milost. Sama země, na kterou si satan dělal nárok, bude nejen vykoupena, ale i vyvýšena. [...] Na zemi, kde Boží Syn přebýval jako člověk, kde Král slávy žil,

trpěl a zemřel, stvoří Bůh všechno nové a bude mít svůj příbytek ‚uprostřed lidí‘. [...] Vykoupení pak budou navěky kráčet ve světle svého Pána a chválit jej za nejvzácnější dar, kterým je Immanuel – ‚Bůh s námi‘“ (DA 26; TV 13)

Zde nacházíme nejkrásnější obraz vykoupení. Bůh nakonec uskuteční svou touhu být se svými dětmi navěky. Je pro nás obrovskou předností být součástí této reality!

Výzva a aplikace na každý týden

Během tohoto čtvrtletí každý čtvrtek zazní výzva, abyste se vědomě zapojili do misijní práce, do které nás povolal Bůh. Bude to příležitost vidět a zažít v našem životě Boží jednání. Využijte teď chvíli k osobnímu uvažování a buďte připraveni podělit se každý týden se svou třídou o to, co jste se naučili. Tato výzva vás povzbudí, abyste se více zapojili do Božího misijního plánu.

Aplikace

Modli se každý den následujícího týdne, aby Bůh otevřel tvé srdce a ty abys byl součástí jeho misijní práce.

Výzva

Zjisti si jméno někoho ve tvém okolí, s kým se ještě osobně neznáš. Může to být soused, spolupracovník, prodavač, řidič autobusu, školník atp. Začni se za něj každý den modlit.

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Plán našeho vykoupení nebyl dodatečným řešením, které Bůh vymyslel až po Adamově pádu. Byl zjevením ‚tajemství, které od věčných časů nebylo vysloveno‘ (Ř 16,25). Odhalením zásad, které jsou od věčnosti podstatou Boží vlády. Bůh i Kristus od počátku věděli, že satan odpadne a svede člověka k hříchu. Existence hříchu nebyla Božím záměrem. Bůh ji však předvídal a připravil plán, jak jí čelit. Miloval svět natolik, že zaslíbil dát svého jediného Syna, ‚aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný‘. (J 3,16)“ (DA 22; TV 10.11)

„Kristus neřekl svým učedníkům, že jejich práce bude snadná... V tomto boji však nebudou odkázáni jen sami na sebe. Ježíš je ujistil, že bude s nimi; pokud půjdou ve víře kupředu, všemocný Bůh bude jejich záštitou. [...] Budou-li poslouchat jeho slovo a spolupracovat s ním, nemohou neuspět. Přikázal jim: Jděte ke všem národům. Jděte do nejdlejších končin obydleného světa a nepochybuje o tom, že i tam budu s vámi. Pracujte ve víře a důvěře, protože já vás nikdy neopustím. Neustále budu s vámi a budu vám pomáhat při plnění vašich povinností, povedu vás, budu vás utěšovat, posvěcovat a podpírat. Postarám se, aby vaše slova obracela pozornost lidí k nebeskému království.“ (AA 29; PNL 19)

Otázky k rozhovoru

1. Má nějaký význam to, že první Boží slova adresovaná padlému lidstvu nebyla: „Co jsi to udělal?“ nebo „Proč jsi mě neposlechl?“ Jak v tomto kontextu rozumíte slovům: „Kde jsi?“ Jakou útěchu by nám měla poskytnout tato pravda? Co to vše vypovídá o Božím záměru s námi a s našimi blízkými?
2. Zamyslete se nad tím, co znamená, že sám Bůh v osobě Ježíše přišel na tento svět, aby nás spasil. Kristus na kříži byl vrcholným projevem Boha jako Boha toužícího nás zachránit. Co se z toho dovidáme o jeho charakteru?
3. Misie je Božím dílem, které nám svěřuje. Právě proto lidé ke konání misie i zmocňuje. Když se ve světle této reality podíváte na výzvy celosvětové evangelizace, co vám pomáhá popřádat se s možnými pocity nedostatečnosti nebo strachu?